

El Bloc **després** de Mayor

El Bloc Nacionalista Valencià encara el seu congrés extraordinari, el 4 i 5 d'octubre, amb la tasca d'ungir el substitut del fins ara home fort i president, Pere Mayor. De moment, i a una setmana vista, hi ha dos candidats a la secretaria general –càrrec de nova creació dissenyat per agafar les regnes del Bloc en substitució de la presidència–, que són Maria Josep Amigó, membre de l'executiva nacional sortint, i Enric Morera, exsecretari d'organització. Els més de 800 delegats, per tant, hauran de decantar-se per alguna d'aquestes dues opcions si d'ara i fins a la celebració del congrés no es consensua una única llista.

En tot cas, l'única cosa segura és que Pere Mayor, candidat d'aquesta formació en les últimes quatre eleccions autonòmiques, ha manifestat la intenció de no presentar-se a cap càrrec orgànic, per simbòlic que siga, llevat que es done aquest consens, abans referit, que hauria de permetre la presentació d'una única candidatura. A hores d'ara, l'equilibri de forces indica que això és complicat, per no dir impossible. És a dir, que Mayor no sols abandonarà la condició de portaveu nacionalista sinó que té moltes paperetes per passar a ser un militant de base més.

Així les coses, el Bloc afronta una nova etapa, de renovació segons s'afanyen a repetir insistentment cadascuna de les candidatures que s'hi presenten. La regidora de Bonrepòs i Mirambell (Horta Nord), Maria Josep Amigó, compta amb l'exportaveu del Bloc a la diputació de Castelló, Antoni Porcar, per al càrrec de president, i amb Vicent Flor, actual secretari de relacions polítiques, per al de secretari d'organització. En canvi, el candidat a l'alcaldia de València l'any 1999, Enric Morera, presenta l'actual vicepresidenta, Pepa Chesa, per a la secretaria d'organització, i Damià Oliver, alcalde de Potries (Safor), per a la de política municipal. Morera fins i tot ha arribat a oferir a Antoni Porcar el càrrec de president.

La situació, en tot cas, és enrevessada. Tant que són pocs els observadors que aposten sobre segur per un guanyador

En tancar l'edició, Maria Josep Amigó i Enric Morera optaven a la secretaria general.

clar. Al contrari, tot està obert. Les diferències ideològiques i estratègiques són poc significatives i els moviments interns responen més a afinitats personals que res. Siga com siga, la nova executiva i, sobretot, el nou o la nova secretaria general, tenen en l'horitzó unes eleccions generals complicades, que poden passar factura a la renovació, i també la tasca titànica d'omplir el buit polític que deixarà Mayor. També resta el dubte de si la presència pública i organitzativa podrà mantenir-se en l'actual legislatura. No debades, la probable eixida de Mayor, unida a la de Ferran Puchades, número dos del partit fins a les passades eleccions, suposa un canvi dràstic alhora que un repte per al nou equip dirigent, que haurà de gestionar una renovació complicada, si el congrés aboca una confrontació entre dues llistes. En tot cas, en aquesta última setmana se succeiran els darrers intents –liderats per un grup de notables del partit– per fer possible una única llista de consens que regesca el Bloc després de Pere Mayor.

Joan Colomer

Andorra negocia amb la UE

El començament de curs andorrà ve marcat, en el pla polític, per la proximitat de les eleccions comunals (aquest desembre), i, en el camp de les relacions exteriors, pel nou impuls de les negociacions amb la Unió Europea durant les últimes setmanes, arran de les entrevistes del ministre d'Afers Exteriors, Juli Minoves, amb l'alt representant per a la política exterior comuna a Brussel·les, Javier Solana, i del mateix ministre, acompanyat de la ministra de Finances, Mireia Mestre, amb el comissari de Fiscalitat i Unió Duanera, Frits Bolkestein.

En aquest darrer apartat, quatre són les línies de negociació en curs: la primera i més important, la descatalogació de l'etiqueta de paradís fiscal que mantenen sobre Andorra els estats membres de la UE; i les altres tres, la lliure circulació de persones entre Andorra i els països comunitaris, l'emissió del futur euro andorrà i l'acord global de cooperació en matèria econòmica, educativa, ambiental, etc.

El nucli de la negociació sobre el tema fiscal és el tipus de retenció aplicable al futur impost sobre els dipòsits bancaris, una taxa avui encara inexistent a Andorra. Mentre que la UE parteix d'un 35%, tal com ha fet amb Suïssa, el Govern andorrà reivindica un tipus preferentment del 10% o, en tot cas, no superior al 15%, apel·lant al menor volum global dels dipòsits procedents de països comunitaris a Andorra. **Alvar Valls**

Minoves i Solana en un moment de la seva trobada a Brussel·les, el 5 de setembre.